Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 87 (5521)

Joi 8 februarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

PROGRAMUL TURNEULUI ÎN ROMÂNIA AL VOLEIBALISTELOR JAPONEZE

A fost stabilit programul turneului pe care reprezentativa feminină de volei a Japoniei (campioana olimpică și mondială) îl va întreprinde în țara noastră începînd de săptămîna următoare. Astfel, după două antrenamente la București (sîmbătă și duminică vizitare), oaspetele vor susține în Constanța, la 19 și la 20 februarie, meciuri cu Penicilina Iași și cu Farul Constanța, iar în zilele de 22—24 ale lunii, în Capitală, două jocuri cu Rapid și, în încheierea turneului, o partidă cu Dinamo.

ECHIPA DE VOLEI ZELEZNICIAR BELGRAD LA BUCUREȘTI

Ieri dimineață a sosit în Capitală echipa feroviară masculină Zeleznicîar Belgrad, care activează în prima categorie a voleiului iugoslav. Formația

24 ore

belgrădeană va participa, împreună cu echipele noastre fruntașe Steaua și Rapid din București și cu Viitorul din Bacău, la competiția organizată de clubul sportiv Rapid, dotată cu „Cupa 16 Februarie" și care se va desfășura mîine, sîmbătă și duminică, precum am anunțat, în sala Giulești.

ACTUALITĂȚI PUGILISTICE

SÎMBĂTĂ, GALA INTERNAȚIONALĂ

Sala Casei de cultură a tineretului din raionul N. Bălcescu (calea Șerban Vodă nr. 213) găzduiește sîmbătă seara întîlnirea internațională de box dintre echipele Constructorul București și Pristai Russe (Bulgaria). Reuniunea va începe la ora 19, pe program figurînd 13 partide.

„CUPA 16 FEBRUARIE"

Clubul Rapid organizează tradiționala competiție dotată cu „Cupa 16 Februarie". Prima gală se va disputa duminică 11 februarie, de la ora 10. Următoarele vor avea loc miercuri 14 și vineri 16 februarie, de la ora 18,30. Toate reuniunile sînt programate în sala Casei de cultură a tineretului din raionul Grivița Roșie.

COMPETIȚIA DE TENIS „CUPA STEAUA"

Întrecerile de tenis dotate cu „Cupa Steaua" se află în plină desfășurare. Participă o serie dintre cei mai buni jucători din Capitală ca și din provincie. Rezultate tehnice mai importante: *simplu bărbați, turul I:* A. Viziru — Leonte 5—7, 6—2, 6—2; Cruceanu — Nemeth 6—2, 6—4; Chivaru — Șoșoi 6—2, 6—2; Niculescu — Ionescu 6—1, 6—2; Burcea — Roșianu 0—6, 6—2, 6—2; *turul II:* Mărmureanu — Robu 6—1, 6—1; Sotiriu — Burcea 3—6, 6—1, 6—1; Mureșan — Niculescu 7—5, 6—0; Mita — Chivaru 6—1, 6—0; Santei — Hîrju 6—0, 6—0; D. Hărădău — Popescu 6—1, 6—2; C. Dumitrescu — Mirea 6—2, 6—0; Ovici — Almăjan 6—1, 6—1; Navrotki — Costinescu 6—2, 6—2; Marcu — Mocanu 6—2, 6—0; Chereches — Bondoc 6—2, 6—1; Basarab — Cruceanu 7—5, 6—3; Popovici — Geantă 6—2, 6—1; *turul III:* Marcu — Navrotki 9—7, 6—3; *simplu femei, turul I:* Cîrnaru — Sotiriu 6—3, 6—4; Turea — Cobzuc 6—4, 6—4; Florești eanu — Viziru 6—3, 6—1; *turul II:* Bucur — Călina 6—4, 6—2; Cotuna — Dinescu 6—2, 6—1. Jocurile continuă zilnic, tot în sala Steaua, de la orele 8,30—15 și 18—23.

Ediția jubiliară A JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

Un meridional, primul campion al probelor nordice!

După victorie! Italianul Franco Nones este felicitat de învinșii săi Eero Mäntyranta (stînga) și Odd Martinsen (dreapta)

Telefoto UPI—Agerpres

ITALIANUL FRANCO NONES, ÎNVINGĂTOR LA 30 Km.

În prima zi a întrecerilor de schi s-a petrecut poate cea mai mare surpriză posibilă la actualele Jocuri Olimpice: cursa de 30 km fond a fost cîștigată de un sportiv italian, FRANCO NONES, bineînțeles, dintr-o stațiune de munte, Castello di Fiemme, mică localitate lîngă Trento, situată aproape de granița cu Austria.

Desigur, surpriza este de mari proporții, pentru că pînă acum fondul fusese apanajul nordicilor, dar nu este vorba despre un necunoscut, ci de un om care a participat cu regularitate la întreceri pe

mari distanțe și în cele de ștafete. Cîteva amănunte ni se par deosebit de importante și dintre ele, mai cu seamă, vîrsta acestui concurent: 27 de ani împliniți chiar la 1 februarie anul acesta. Deci, un om matur sub raport sportiv, dar cu un palmares destul de modest.

Și totuși, întrecerea n-a avut istoric, din punctul de vedere al sportivului italian: el a condus din cap în cap, trecînd primul la toate cele trei puncte: 10, 20 și — evident — 30 km, cu timpi excelenți. În spatele său disputa a fost acerbă și a angrenat pe acei sportivi care porneau drept favoriți. Norvegianul Odd Martinsen a fost mereu prezent în primul pluton, în general pe locul al 4-lea, la 20 de km avansînd pe poziția a treia, pentru ca în final să aibă o frumoasă revenire și să forțeze ocuparea locului secund pe care îl menținuse cea mai mare parte din cursă sovieticul Vladimir Voronkov cu care, de altfel, pînă în cele din urmă, norvegianul a făcut schimb. Finlandezul Arto Tiainen s-a sufocat după primii 10 km, coborînd dincolo de locul al 10-lea, ca și norvegianul Lorns Skjemstad. Alți doi schiori finlandezi n-au rezistat condițiilor cursei, deși în primii 20 km erau prezenți în disputa pentru victorie. Este vorba de Kalevi Laurila și Kalevi Oikarainen. Toți concurenții care au avut numere mici de start s-au clasat foarte slab, singurul care a făcut excepție fiind norvegianul Lorns Skjemstad, pornit al doilea în probă și clasat finalmente, după cum am anunțat, al 11-lea.

Campionul olimpic a avut numărul de start 26 și deci a prins din urmă mulți concurenți, „vînîndu-i" pur și simplu. El a dovedit și o regularitate în ritm, cu totul remarcabilă: 31:43,7 după 10 km, 1h 07:40,40 după 20 km și, în fine, 1h 35:39,20 la trecerea liniei de sosire. În orice caz, prima parte a cursei (cea dintîi treime) a reprezentat un adevărat „sprint" prelungit de-a lungul a 10 km, care l-a sufocat pe adversarii lui Nones. Singur norvegianul Martinsen, sosit al doilea, s-a apropiat

(Continuare în pag. a 4-a)

De la trimișii noștri speciali

O furtună de zăpadă a amînat întrecerile de bob

După cîteva zile, în care a cernut o ninsoare bogată, la Alpe d'Huez cerul s-a luminat. Miercuri dimineața boberii care aveau să se întrecă seara în primele două manșe, la proba de dublu, au luat parte la festivitatea de deschidere a întrecerilor. Oficialitățile din Alpe d'Huez, s-au dovedit la înălțime, oferind numerosului public un spectacol emoționant.

Plecînd marți seara din Grenoble, flacăra olimpică a ajuns miercuri la Alpe d'Huez, fiind purtată succesiv de reprezentanții școlii de schi din Alpe d'Huez, de tineri sportivi din localitate și, în final, de către boberi. Ea a fost aprinsă de Desiré de Lacroix, un vechi membru al echipei olimpice a Franței. La sfîrșitul

ceremoniei, o echipă militară de parașutiști a executat un salt de precizie în interiorul celor cinci cercuri olimpice trasate pe zăpadă.

★

Seara, la ora cînd trebuia să înceapă coborîrile, rafale puternice de vînt au îngrămădit pe pîrtie o mare cantitate de zăpadă, făcînd-o impracticabilă. Intervenția echipelor de vînători de munte nu a putut reda traseul pentru desfășurarea în bune condițiuni a concursului. Din acest motiv, întrecerile de bob au fost amînate.

Dacă timpul o va permite, primele două manșe se vor desfășura joi.

Leo Lacroix

decanul de vîrstă al echipei franceze (31 ani), a avut cinstea de a rosti jurămîntul olimpic la festivitatea de deschidere a celei de a X-a ediții a J.O.

E PUR SI MUOVE

JO

Atunci cînd totul părea foarte bine pus la punct, cînd suma de măsuri, cărora le spunem cu un singur cuvînt condiții, era încheiată în favoarea unei bune desfășurări a Jocurilor Olimpice, a izbucnit un amplu conflict între C.I.O. și F.I.S., declanșat de discursul neașteptat în ceea ce privește luarea de poziție față de sporturile de iarnă, al președintelui Avery Brundage în problema amatorismului sau, mai exact, a gradului său de puritate. (Pentru că, oricît s-ar încerca a se lăsa impresia că discuția în jurul materialelor folosite de schiori se circumscrie doar la problema enunțată, realitatea se prezintă cu totul altfel și fiecare este conștient de acest lucru).

Mai devreme sau mai tîrziu era fatal ca o astfel de discuție să se declanșeze. De foarte multă vreme, o dată cu realizarea fantasticelor rezultate sportive, au apărut și materiale tehnice ultra-moderne (prăjina de metal, apoi din fibre de sticlă, pista de tartan experimentată acum în Mexic, schiuri din aluminiu, apoi melaminate, ca și o întreagă tehnologie a echipamentului schiorului, bazată pe studii științifice etc.), dar limita care-i separa pe sportivii amatori de cei considerați profesioniști a rămas cea formată cîndva și nu s-a clarificat în funcție de noile condiții de practicare a sportului de performanță. A cere unui sportiv angrenat în lupta pentru record să nu beneficieze de tot ceea ce-i oferă în momentul de față știința și tehnica înseamnă, într-un fel, să se plafoneze înseși aspirațiile întregii lumi sportive spre performanță, spre limitele capacităților omenești, de care se bucură — atunci cînd devin realități — nu numai cei ce le realizează, ci toți cei interesați de sport și al căror număr este uriaș.

Ideea că recordmanul, campionul, este un element de elită, reprezentativ pentru specia umană, iată un adevăr care și-a croit un drum destul de anevoios acceptat. A pretinde unui asemenea om să-și dovedească amatorismul în acceptia puritană de acum cîteva decenii, cînd se cunoaște cu rigurozitate matematică programul de antrenament ce trebuie efectuat, cînd — pentru a lua cazul schiorilor — se știe cu exactitate că timp de cel puțin trei luni de zile pe an ei sînt nevoiți să stea în cabane și pe pîrtii, ori a crede, pe de altă parte, în amatorismul acelor sportivi care întreprind turnee de cîteva săptămîni sau luni de zile prin lume — ni se pare ipocrit.

Viața societății cunoaște astăzi o revoluționare a atîtor și atîtor stări de fapte care păreau unora de neschimbat pînă la sfîrșitul lumii. Această viață, în care sportul a devenit și devine mereu mai mult un bun al maselor de oameni, nu seamănă de loc cu ceea ce era viața de acum, hai să zicem, treizeci de ani. Ideea sportivului aristocrat, în primul rînd prin starea sa materială și apartenența de clasă, singurul căruia activitatea fizică îi era permisă ca divertisment, ca mijloc de alungare a „spleenului", ori de exhibiție în fața admiratoarelor, s-a perimat și nimeni nu mai crede sincer în ea.

Campionul ne este necesar și sub raport moral, pentru că tineretul are permanent în față exemplul lui, modelul care se cere imitat, urmat, întrecut, vedeta pozitivă. O masă enormă se poate pune în mișcare o dată cu apariția unui mare campion, rezultatele lui eliberează de prejudecăți sute de mii de tineri care îndrăznesc, asemenea campionilor. Limitele posibilităților omenești își ridică mereu plafonul, înălțat pe umerii acestor oameni excepționali. Să nu uităm că înșiși cosmonauții au dus cu ei dincolo de spațiile ce păreau inaccesibile omului, calitatea sportivă pe care și-au cultivat-o anume.

Aci, la Grenoble, C.I.O. și F.I.S. nu au intrat în fondul problemei, care este mereu evitat, ci s-au mărginit să discute cazul în speță. De aceea, finalul a fost un compromis: schiorii nu vor avea voie să se expună fotografilor și camerelor de televiziune decît după ce și-au abandonat „instrumentele". Ne amintim cu acest prilej de piesa lui Brecht, dedicată lui Galilei, de replica plină de miez a genialului fizician, care ieșind din camera inchizitorilor cu obrazul chinuit de suferință, de fapt morală, este întrebat de discipolul său credincios dacă l-au schingiuit. Savantul îl dezamăgește răspunzîndu-i că nu fusese necesar. Îi ajunsese doar să privească instrumentele torturii pentru a-și renega convingerile. Numai că bătrînul om, dezicîndu-se formal de ceea ce gîndea cu toată făptura sa, se dăruia pe sine lumii, iar acesteia un uriaș adevăr care avea s-o elibereze de ignorantă, făcînd-o mai aptă pentru îndrăznelile științei viitoare.

Emanuel VALERIU

Grenoble, 7 februarie.

În semifinalele „C.C.E." la handbal

Rapid București învinsă (10-11) de un adversar superior, Empor Rostock

Rapid București a pierdut la limită — 10—11 (5—5) — partida jucată aseară cu *Empor Rostock* în cadrul semifinalelor „C.C.E.", dar sinceri să fim (și cei mai înfocați suporteri ai feroviarelor trebuie s-o recunoască) nu avem de ce să fim afectați. Campioanele țării noastre au avut în față o echipă de mare valoare, poate cea mai puternică dintre formațiile de club care ne-au vizitat țara în ultimii ani, care în plus a jucat excelent. De altfel, diferența de pe tabela de marcaj, consfințită în foaia de arbitraj la capătul celor 50 de minute nu exprimă pe deplin neta superioritate a handbaliștelor germane. *Empor* s-a apărat cu strășnicie și a atacat într-un ritm debordant, reușind adesea faze de mare spectacol, pe care le întîlnim deobicei în meciurile băieților. Oaspetele au avut în *Marlen Baumann* și *Bărbel Grosse* două jucătoare pentru care handbalul mai prezintă prea puține secrete, ele fiind sufletul acestei echipe de o perfectă omogenitate.

Bucureștencele au încercat — și pe alocuri au reușit — să țină piept cu succes redutabililor lor adversare. Ele au și condus la început cu 2—0 (min. 4), 3—1 (min. 9), și apoi cu 5—4 (min. 22), 7—6 (min. 32) și 8—7 (min. 38). Dar cu toate eforturile depuse nu au putut realiza mai mult. Apărarea lor a prezentat multe slăbiciuni; neatente, lipsite de promptitudine în intervenții, feroviarele și-au lăsat adversarele să-și construiască acțiunile ofensive în voie, și chiar să șuteze nestingherite de la distanță. În atac, Rapid nu a contat decît pe *Stark* și, într-o oarecare măsură, pe *Băicoianu* și *Cula*. *Hedeșiu* nu a fost suficient jucată la semicerc (de cîte ori a fost angajată ea a obținut aruncări de la „7 metri"), iar *Bitlan* a jucat foarte slab. În aceste condiții, majoritatea acțiunilor ofensive ale echipei bucureștene s-au dovedit palide și prea puțin percutante în fața unui adevărat zid greu de trecut.

Elena Hedeșiu obține o nouă aruncare de 7 m... dar ce folos

Foto: PAUL ROMOȘAN

Victoria oaspetelor, pe deplin meritată, a fost aplaudată la sfîrșit, și cu atît mai mult ne surprinde atitudinea cu totul necorespunzătoare a unei părți din public, care s-a manifestat ostil față de învingătoare.

Arbitrul *P. Pupici* (Iugoslavia) a condus aproape fără greșeală următoarele formații: RAPID: Buzaș — STARK 5, Hedeșiu, Bitlan, CULA 3, BĂICOIANU 2, Gheorghe, Petrache, Vasilescu; EMPOR: BUROSCH — Soldan 1, BAUMANN 5, GROSSE 2, Jeske 1, Mester, Kikilus 1, HAUPTMANN, PREUSS 1.

Ad. VASILIU

SPORTUL STUDENȚESC DE PERFORMANȚĂ N-A REALIZAT SALTUL CALITATIV AȘTEPTAT...

Cu doi ani în urmă, în toate centrele universitare din țară luau ființă primele cluburi sportive studențești. Înființarea acestor cluburi a fost întîmpinată cu multă însuflețire, pretutindeni manifestîndu-se dorința de a pune în mișcare cît mai repede aceste importante nuclee ale sportului universitar de masă și de performanță. Într-adevăr prin intermediul noilor cluburi, studenților li s-a creat posibilitatea de a-și valorifica pe deplin talentul și aptitudinile într-o disciplină sportivă sau alta, după preferințe, de a parcurge noi pași pe drumul măiestriei în sport.

Ne amintim foarte bine: entuziasmul începutului a determinat un avînt în activitatea sportivă studențească de vîrf, a făcut ca o serie de echipe alcătuite din reprezentanți ai tineretului studios din institute și facultăți să bată la porțile consacrării prin prezența lor în principalele competiții interne, campionate ale categoriilor A și B. În acest sens trebuie remarcat faptul că mai bine de 100 de echipe studențești au ajuns să activeze în întreceri cu caracter republican, ele constituind circa 40 la sută din numărul formațiilor participante.

Dar, din păcate, elementul predilect al studenților noștri l-au constituit — aproape în toate cazurile — jocurile sportive (fotbal, volei, baschet, handbal), sau unele sporturi individuale în care pe plan republican ne situăm la un nivel satisfăcător (tir, scrimă etc.). În schimb, n-a fost îndeplinit obiectivul principal trasat noilor cluburi, acela de a viza atletismul, ramură sportivă de bază în sistemul nostru de educație fizică, în care se bate încă pasul pe loc. Așa cum remarca la ședința Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, lectorul universitar *Alexandru Forțu*, director în Ministerul Învățămîntului, în *nici unul din cele 16 centre universitare din țară atletismul nu se practică la nivelul cerințelor, cu toate că prezența acestei discipline în calendarul competițional al fiecărui club îmbracă un caracter de obligativitate.* Este o carență care dăinuie, este o slăbiciune pe care continuă să o manifeste sportul nostru universitar. După cîte cunoaștem, Ministerul Învățămîntului a recomandat responsabililor catedrelor de educație fizică din învățămîntul superior, în repetate rînduri, cu ocazia unor controale efectuate pe teren sau prin diferite materiale oficiale, să sprijine mai mult atletismul studențesc, să ajute la organizarea cît mai multor concursuri, începînd cu întrecerile pe grupe, intergrupe și ani de studii. Asemenea recomandări au fost făcute și de către comisia sportivă a U.A.S.R. Tot astfel, în organizațiile U.T.C. din multe institute și facultăți, problema atletismului a constituit obiectul unor ample dezbateri. Și, totuși, înviorarea mult așteptată întîrzie să apară, rezultatele se mențin la un nivel modest.

Climatul necorespunzător de care se „bucură" atletismul în învățămîntul superior își are rădăcinile în școală, adică în acea perioadă care răspunde cel mai bine trezirii gustului pentru această utilă ramură sportivă. Or, în școli, începînd cu cele generale, atletismului nu i se acordă prețuirea cuvenită. Și acest lucru se simte, mai tîrziu, în anii de studenție. De aceea nici n-a mai mirat situația semnalată în cadrul ședinței de către tovarășul *Ion Vlăsceanu*, președintele C.R.E.F.S. Argeș. Referindu-se la felul cum practică sportul studentele Institutului pedagogic din orașul Pitești, vorbitorul a amintit că din cele aproape 400 de

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. a 2 a)

PE TEME ACTUALE